



ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald Christ's Presence
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 1

Січень, (Janvaru) 1933

ЗМІСТ

Бажаний дім Єгови (Часть 3)	3
В дорозі	3
Проба	4
Вибирання дому Єгови	8
Бажаний дім Єгови (Часть 4)	10
Зневага Ноемі	11
Час	12
Бооз	13
Охочі до служби	14
Головний Жнець	15

В и
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB & TS

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.
OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

(Продовження з сторінки 16)

Господь твій, то поклонися Йому чесно!” (Псальма 45:10,11) Посвячення до Бога й Його організації робить останка прекрасним в очах Господа, так як Рут була красна в очах Бооза.

48 Бооз благав Єгову о благословенство для Рути: “І нехай тобі буде повна нагорода від Господа, Бога ізрайлевого, до котрого ти прийшла, щоб під Його крилами захисти себе!” (2:12) Се поясняє, чому Бооз дозволив Руті стати частю його організації на полю жнив. Всіх благословених Єговою Бооз радо затримав би на своїм полю; “бо благословенні його унаслідують землю (стан Єгової ласки, під час їх подорожування на землі)”. – Псальма 37: 22

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до вважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуєчим, але після поштової регули, вони мусять прислати письменно апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситися. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку–повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9, 1924, at the post office at Brooklyn, N. V., under the Act of March 3, 1879.

49 Ісус тримає тих у своїй організації, котрі є вірними свідками Єгови і обіцяє їм, що вони будуть реципієнтами (отримувачами) благословень Єгови, щоб “під Його крилами захистити себе”, як се Бооз сказав до неї. Сі слова дальше піддають думку, що сповнення сього пророчого образу взяло місце, коли Єгова дав своїй жені (Сионові, своїй організації) крила орла, щоб вона втікла від Сатани, щоб вона була кормлена і роджала діти, включаючи і тих, що є представлені через Рут. (Гляди Одкриття 12:6,14) Тепер Рут кляса вповає на Єгову й шукає безпеки в місці охорони Всевишнього і є взяті під Його охоронні крила. (Псальма 61,4) “Дай мені жити в шатрі твоїм по віки, знайти притулок під покровом крил твоїх”. – Псальма 61:4

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LV

Січень, 1933

№ 1

БАЖАНИЙ ДІМ ЄГОВИ

“Але Рут сказала: не силуй мене покинути тебе і вернутись од тебе; куди підеш ти, туди й я піду, і де житимеш ти, там і я житиму; твій народ буде моїм народом, і твій Бог моїм Богом”. – Рут 1:16

ЧАСТЬ 3

ЄГОВА ніколи не змушує ані навіть не спонукує нікого входити в свій дім. Чоловік котрий вірує, що Єгова є Богом, і що Він нагороджає тих, що пильно шукають Його, той починає звертати своє лице до дому Господнього. Він мусить мати таку віру, нім Він може зачати подорожувати до дому Єгови. (Жидів 11:6) Се не є на місці для кого будь старатись переконувати або змушувати кого шукати дому Господнього і входити до нього. Без взгляду як за багато родичі можуть любити свою дитину, то однак се не є привилей родичів взяти свого сина до царства Божого. Многі поповнили великі помилки, думаючи, що на них лежить відвічальність забрати своїх дітей до царства. Бог самий вибирає членів царського дому, і тілесне споріднення не має нічого спільного з сим. Се є повинністю як і задачою родичів научати своїх дітей правди, і тоді діти мусять бути відвічальні за свій напрям ділання. Се й но тоді, коли хтось став сплоджений з духа і прийняв поклик до царства, або дому Божого, що його можна заохочувати бути пильним, щоби він зробив свій вибір певним. “Тим то, брати, старайтесь більше утвердити ваше покликання і вибрання; бо се роблячи, ніколи не спотикнетись”. (2 Петра 1:10) До тих, що були приведені в угоду о царство, апостол властиво каже: “То ж благаю вас, браттє, щедротами Божими, представляйте тіла ваші (яко) жертву живу, святу, угодну Богові; (се) розумне служення ваше”. – Римлян 12:1

2 Що найважніше то се, що хто є покликаний увійти в дім Господа, то він мусить мати властивий напрям в сім. Если ж його мотива є лише спасення, то він певно упаде. Бажання увійти в дім Єгови мусить бути правдиве й щире, і та мотива мусить бути несамолюбна, себто, він мусить з любови бажати бути в домі Господнім, щоби краса й слава Господня явилась, і щоби йому принести угодну службу. Яко спеціальний представитель Єгови, Ісус вимагає від своїх учеників доказу вірности й любови до себе, нім вони можуть бути запрошені до угоди о царство; так і річ мається із тими, що є сплоджені з духа. (Луки 22:28–30) Ісус сказав своїм послідувателям, що

хто згодився раз увійти дім Господень і зробив кроки в тім напрямі, а опісля оглянувся назад із тим бажанням, щоби повернути назад, той не є вірний і не може бути відповідний до царства. “Рече ж до него Ісус: Ніхто, положивши руку свою на рало й позираючи назад, не спосібен до царства Божого”. – Луки 9:62

3 Се ясно показує, що если хтось був взятий в ласку Єгови і в Його службу і тоді відлучиться від тієї служби, і добровільно шукає місця в сатанській організації, той сим доказує свою негідність бути в царстві. Тут не може бути поділених почувань. Бог охороняє і приводить до свого дому лише тих, що люблять Його і служать Йому в душі й в правді. Жити в домі Єгови є найбільшою ласкою, якою можна обдарити котре будь сотворіння. Щоби тішитись тією ласкою, то треба щиро й пильно старатись шукати дому Господнього і вірно пристосувати себе до Божественних вимог. Щоби порівнати сей блаженний привилей бути в домі Господнім, псальміста писав: “Один бо день у твою дворі лучший над тисяч де-небудь; волю лучше у порога стояти в домі Бога мого, як жити у шатрах беззаконних”. – Псальма 84:10

В ДОРОЗІ

4 Тепер Ноема (або Наомі), будучи в товаристві з двома жінками, впустилась в дорогу до Божого краю ласки. “От вийшла вона з того місця, де жила, а з нею обидві її невістки; і йшли вони шляхом, вертаючись в Юдейський край”. (1:7) Се було посвячення Ноєми до Бога Єгови і до Його завітуючого народу, що спонукало її підприняти подорож через часть того краю, котрий звичайно був заселений злодіями і іншими злими людьми. Яка була мотива, що порушила сих двох невісток співтовариштити із нею? З конечности сі три вдови були прибиті смутком, і можливо, що їх стан був описаний через пророка Єремію. Коли вони полишали край Моаб, то вони плакали через те, що вони мали стичність із ворогом смертю й задля терпіння, яке вони переносили із руки гнобителя, і вони також плакали тому, що вони надія-

лись вскорі тішитись лучшими речами. “З плачем йшли вони, а я поведу їх у радощах; вести му поблизь потоків по рівній дорозі; на ній вони не спотикнуться, ... І прийдуть й будуть веселитись на горах Сионових, і збігатись на дари Господні, на пшеницю, вино й олію, до ягнят і волів, і душа їх буде мов добре напоєний водою сад, і не будуть дознавати спраги”. (Єремії 31:9,12) “У ті дні, і в ті часи, говорить Господь, поприходять сини Ізраїля вкупі з синами Юдиними, а йдучи, плакатимуть (з радощів) і шукати Господа, Бога свого. Про дорогу до Сиону питатимуть, а, обернувши туди лиця, будуть казати: Йдіть і прилягніте до Господа завітом (умовою) вічним, що вже не забудеться”. – Єремії 50:4,5

5 Се було десь у 1919 році, що Божі вибрані люди зачали втікати зі світа, т. є., з сатанської організації, представлену через Моаб, і вертатись до Сиона, т. є., Божої організації. Господь зачав відбудовувати Сион і також сяти з Сиона. (Псальма 102:16; 50:2) Отже се був час на сповнення приказу Єгови, а іменно: “Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій”. (Псальма 50; 5) Сей Божественний приказ відносився до кляси представленої через Ноему, коли вона полишила землю Моаб і котра то кляса звернула на дорогу, щоби повернути до Сиону; і діставшися до Божої організації, їх плач там скінчився.

6 Кляса представлена через Ноему, а іменно, Божі вірні завітуючі люди, зачали повертати в “той день”, т. є., в “день, котрий сотворив Господь (Єгова)” і котрий то час був радости для Божих людей. (Псальма 118:24) Написано через пророка Ісаїю: “І буде ще в той час: Господь простягне знов руку свою, щоби вернути до себе останок люду свого ... І підійме знамено своє між народами й позбирає вигнанників ізраїлевих, і скличе розсіяних юдеїв з усіх чотирьох сторін землі”. (Ісаїї 11:11,12) “І промовиш того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене (т. є., на клясу Ноєми), але одвернув еси гнів твій і потішив мене. Оце Бог–спаситель мій: я вповаю на його й не збоюся; Господь бо–сила моя, й пісня моя–Господь; він стався мені спасенням”. – Ісаїї 12:1,2

7 Походячи з покоління Юди, Ноєма пригала собі обітницю Божі відносно царя, котрий мав прийти через покоління юдине, як ж бо написано: “В Юди не похитнеться берло між коліннями, докіль мир постане в людях, чаянне в народах”. (1 Мойсея 49:10) Так і кляса, котру Ноєма представляла, під час гнету світової війни і зараз потім, завважала, що цар, Ісус Христос, і Його царство були єдиною надією для лю-

дей світа. Іншого средства помочи нема. Ноєма цілим серцем вповала на сю обітницю, бо вона знала, що вона здійсниться. Сей факт, що сі дві жінки лишили свій родинний край і йшли до Палестини показує, що вони замірили дістатись до того краю і замешкати там на стало з ізраїльтянами, Божими завітуючими людьми. Проба мусіла прийти, котра мала рішити їх правдиву мотиву, яка спонукала їх йти в дорогу.

8 Зараз по світової війни настала кляса, котра зачала йти до царства із тими, котрих Ноєма представляла. Можливо, що многі із них були сплоджені з духа навіть перед світовою війною і йшли разом із тими, що доказали свою вірність Богу і котрих представляла Ноєма. Кілько із них були порушені взяти сей крок до царства з несамолюбного і чистого бажання дістатись до царства? Многі із них мали самолюбну мотиву, подивляючи особи задля користи. – Юди 16

ПРОБА

9 Коли подорож до Вєфлєєму зачалась, Ноєма здається зрозуміла, що вона взяла велику відповідальність і можливо, що вона спонукала сих двох молодих жінок полишити їх рідний край і їх власних людей і йти до незнаного краю. Їх пошана до свєкрухи була спонукала їх йти з нею, і тому Ноєма заговорила до них яко ж бо написано: “І каже Ноєма двом своїм невісткам: Верніться ви та й йдіть кожна до хати до своєї матері. Нехай Господь покаже вам ласку, як ви вчинили з помершими й зо мною!” (1:8) Не був се час на набуття нововірців з поган, і Ноєма не старалась силувати своїх невісток статися членами народу, котрий Єгова вибрав і з котрими Він зробив угоду. Вона полишила се для Бога Єгови, і се було на місці.

10 Перед 1918 роком посвячені, як се представлено через Ноему, думали намовити через переконуючі і заманюючі слова своїх близьких крєвних, і також інших увійти в дїм Бога Єгови. Та пізніше вірні, що були представлені через Ноему, зрозуміли правду, що се Бог вибирає тих, що увійдуть в Його дїм. “Вірен бо Бог, через котрого покликані ви в общенне сина Його, Ісуса Христа, Господа нашого”. (1 Коринтян 1:9) “І ніхто сам по собі не приймає чести, а хто покликаний од Бога, яко ж і Аарон”. (Жидів 5:4) Се не робота останка вибирати кого–будь на члена дому Єгови. Кождий мусить ділати самий за себе.

11 Ся посвячена кляса представлена через Ноему в сій точці впустилась в дорогу до Сиону, але пізніше зрозуміла, що ніхто не може нікого взяти до царства. Коли Ноєма і її невістки були в дорозі, тоді прийшла проба на невістки, котра

відкрила мотиву кожної, задля якої вони йшли до обіцяної землі. Так і коли Господь прийшов до свого храму, тоді прийшла проба на тих, що відповіли на запрошення до царства. “Хто ж видержить день приходу його, й хто встоїть, як він явиться? Він бо—огонь розтоплюючий і як те зілле очищуюче; і засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левїїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності”. – Малахії 3:2,3

12 Се зазначило час для вивідання тайних замірів тих, що відповіли на поклик до царства. “В день, коли судитиме Бог тайни людські, по благовістю моєму, через Ісуса Христа”. (Римлян 2:16) “І так тайни серця його виявляться”. (1 Коринтян 14:25) Фізичні факти, які сталися по 1918 році вповні доказують, що ся проба прийшла на Божих посвячених людей від того часу.

13 Сі дві молоді жінки, тепер вдови, були дуже ласкаві до їх чоловіків. Ноема оцінила се, і бажала, щоби і Господь був ласкавий до її невісток, і тому вона сказала до них: “Нехай Господь покаже вам ласку, як ви вчинили з помершими й зо мною!” Будучи в цілковитій жалобі, і як здавалось без приятелів, Ноема була безсильна винагородити своїх невісток за добро, яке вони вчинили їй. Вона могла лише сподіватись, що Єгова дасть їм нагороду і благословенства, і вона навіть висказала свою надію, що їх ласкаве трактування її і її синів Єгова буде пам’ятати і в своїм часі винагородить їх. В Діях апостолів 10:31 є записаний випадок, де така пам’ятка була схоронена, і опісля представлена перед Єгову для застановлення.

14 Виражуючи далі свою любов і ласкавість до своїх невісток, Ноема сказала: “Дай, Господи, щоб ви знайшли пристановище кожна в господі свого чоловіка! І вона поцілувала їх. Але вони загомоніли голосно та заплакали”. (1:9) Нема дива, що сі три жінки плакали разом. Вони переходили через великі досвідчення яко наслідок смерті й втрати дому. Ноема позістала вдовою, не маючи надії тішитись знов колибудь своїм домом і родиною. Вона бажала, щоби бодай її невістки мали лекшу путь, тому що вони ще були молоді і могли ще віддатись і тішитись домом і дітьми. Можливо, що сі три вдови прийшли до границі моабського краю, отже відповідне місце для розлуки. Ноема хотіла відпустити тих двох жінок із благословенням, бажаючи для них лучших днів в будучині. Вона не бажала для них відпочинку в бездіяльності, але відпочинку і потіхи, яка приходить для тих, що мають дім і що не є вдовами і неплідними. Отже вона поцілувала своїх невісток і тоді вони разом заплакали вголос.

15 Порівнюючи сю пророчу часту образу з фактами, які зачали переходити від того часу, мож

на завважати, що від 1918 року розділення брало місце між тими, що посвятились Господу Богу і котрі йшли шляхом до царства. Від того часу декотрі плакали, тому що інші відпадали від Господньої організації, котрі то відпадаючі одиниці були дорогі для них задля близьких споріднень як тілесних і інших. Інші ж знов посвячені плакали тому, що їх попередні співтовариші не хотіли полишити Господньої організації і йти іншою дорогою із ними. Отже таке розділення спричинило много плачу між тими, що були на дорозі Господній. Нині однак, задля ясніших блискавиць із Божого слова, ті, що народились із Божої жінки, а іменно, Його організації, і котрі є навчені Богом Єговою, отримали інструкції із Його слова проти такого плакання. Вони розуміють, що Господь сказав до них через свого пророка Езекиїла, і, будучи навчені Господом, вони мають мир і перестали плакати. (Езекиїла 24:15–17; Ісаї 54:13) Ті, що дійсно посвятились Господеві, не будуть спонукати інших, щоби йти даліше із ними, але указують на привилей служити Богу Єгові яко найбільший, який може бути даний сотворінню, і ті, що не оціняють сього привилею, повинні повернути назад й відділитися від тих, що є вповні посвячені Єгові і Його царстві.

16 Сі дві молоді жінки висказали своє бажання йти з Ноемою й вернутись із нею до її людей. “І промовили до неї: Ні, ми підемо з тобою до твого народа!” (Рути 1:10) Персональність Ноемії й її ласкаві слова сильно привязали до неї сих двох жінок. Так і в пробі, яка прийшла на Божий нарід від 1919 року, персональність декотрих сильно тримала інших. Отже сі, що були спонукані до правди через вплив декотрих осіб, висіли наче на волоску, сподіючись так встояти в правді й зайти до дому Господнього. Се була самолюбна мотива. Хто вперто тримався такої самолюбної мотиви, то чи скорше чи пізнійше, наслідки були, що такі звертали на бік і перестали ходити стежками Господніми. Ніхто не може сполягати на силу тіла й успішно відперти огонь ворога. Він мусить вповати на Господа, а не на чоловіка. – Псальма 118:8,9

17 Ноема поводитись згідно з правилом Єгови який Він оголосив в іншій випадку, щоби нікого не заохочувати вступати в Його організацію й брати участь в роботі для оправдання Його ім’я. Коли Господь приготував Гедеона до війни із його ворогами, то Він сказав до нього: “Оце покликни покликом, щоб люди чули: Хто почуваться боязким і трусливим, нехай собі вертається”. (Суддів 7:3) Так само Господь сказав до людей в армії Ізраїля в іншій випадку: “Хто лякається і мліє серцем, нехай іде й вернеться в домівку свою”. (5 Мойсея 20:8) Напроти страху стоїть любов, себто, повне посвячення Богу,

котре виганяє страх геть. (1 Йоана 4:18) Єсли би сі молоді жінки, вступивши на дорогу до Вефлєсму, тепер обернулись назад, то се було б безперечним доказом, що їх порушаючою мотивою не була любов. Звернувшись до молодих жінок, котрі впустились йти з нею дорогою її Бога, Ноема дальше сказала до них: “Вертайтесь, мої доні; навіщо вам йти зо мною? Хіба ж в моєму лоні ще є сини, щоб стали вам за чоловіків? Вертайтесь, доні мої, ідіть з Богом; бо я вже стара задля того, щоб вийти заміж. Та коли б я їй сказала: Я маю надію, і коли б я навіть цієї ж ночі була з чоловіком і навіть породила синів, то чи ж можна вам ждати, доки б вони виростили? Чи можна ж вам для того не виходити заміж? Ні, мої донечки! Мені бо далеко гірше жити як вам; бо Господня рука проти мене”. – 1:11,13

18 Позаяк се є Божественна програма, то ми можемо бути певні, що Ноема ділала під провідничою рукою Єгови і тому вона бажала, щоби її невістки ясно зрозуміли, що їм може коштувати, єсли вони підуть дальше і стануться ізраїльтянами. Як здається, то Ноема перед тим розказала їм про право Боже дане ізраїльтянам відносно відданняся за брата свого мужа, єсли той муж не полишив насіння; інакше вони не могли розуміти її мови, котра являється в попередних вершиках. Закон Божий даний ізраїльтянам відносно подружжя, звучить так: “Коли брати жили вкупі і один з них умер і в його нема сина, то не годиться жінці мертвого йти заміж за чужого чоловіка; дівер її мусить увійти до неї і взяти собі її за жінку, щоб сповнити, що має чинити дівер. І первенець, що вродить вона, прийме ім'я мертвого брата, щоб не зникло з Ізраїля ім'я його”. (5 Мойсея 25:5,6) Питання поставлені двом невісткам через Ноему зробили натиск на їх умі, що для них нема більше нагоди вийти заміж за синів її родини, бо, як вона сказала: “Я вже стара задля того, щоб вийти заміж”, і вихувати синів, котрі б взяли місце померших. Її аргументи мусіли бути переконуючі для сих двох молодих жінок, і, щоб дальше зміцнити свій аргумент, вона сказала до них: “Але навіть, щоби я і мала чоловіка й породила синів, то чи ви молоді жінки чекали б аж вони виростуть до мужеського стану? Чи ви б полишилися самітними і невідданими аж так довгий час?” Сей аргумент Ноеми мав бути дуже переконуючим для нормальної жінки в стариннім часі, і се була рішаюча проба для неї. В дійсности, се була рішаюча проба, котра ясно висвітила стан серця кожної сієї молодої жінки, чи вони були самолюбні чи несамолюбні. Для них було піти до Вефлєсму і остатись там означувало, що вони мусіли забути свій нарід в Моаб землі. Через Ноему Бог дав сим молодим жінкам нагоду порухувати кошт, єсли вони підуть, як і про се

псальміста опісля писав: “Слухай, дочко, і глянь та й прихили ухо твоє, і забудь про нарід твій і дім батька твого!” – Псальма 45:10; Луки 14:28

19 Щоби сі молоді жінки могли віддатися в Ізраїлі, збудувати дім і тішитися родиною і домом в Вефлєсмі, то се виглядало дуже далеким і недосягаючим для них. Єсли вони мали дальше йти в подорож з Ноемою й перебувати з нею в ізраїльським краю, то до сього мало порушити їх щось висше чим женячка і приємности дому й дітей. Жадне самолюбство не могло встояти в сій острій пробі. Самолюбна мотива ніколи не є властивою силою до служби Бога Єгови, і ся проба є ще одним доказом сього. Єсли хтось відповість на поклик до царства, і се він робить задля самолюбного бажання дістатись до позиції чести, вигоди і сили, то він певно впаде. Єдина властива мотива в служенню Богу Єгові се несамолюбне бажання чинити волю Божу, полишаючи Йому справу винагородження, що Він вважає за відповідне дати за вірне служення з любови. Ті, що посвятились Богу із тією думкою, що вони мають отримати певну нагороду, не можуть угодити Богу, і таке посвячення не може бути прийняте Богом. З певністю, що Ноема не була запізнана з Божественним правом відносно посвячення і вибрання духового дому, але тут вона відогравала свою часть ролі під керовництвом Бога Єгови, що навчає про се правило, і що пізнійше було потвержене іншими Писаннями. Ані Ноема не закидала Богу злочину і собі зла, коли вона сказала до своїх невісток: “Я сумна ради вас, що рука Господня стала проти мене”. Вона признала, що все, що Бог зробив для неї, було добре; і се не смутило її задля неї самої, а ради її невісток. Хто дійсно посвячений Господу Богу, той ніколи не нарікає на Господа за отриману кару.

20 Аргумент Ноеми відкрив стан серця кожної одної сих молодих жінок, і кожда мусіла рішитись. При сій точці є показано дві кляси людей котрі впустились йти до царства, як се буде показано пізнійше. Тут прийшла точка розламу. Розділення мусіло взяти місце, і сі три жінки знову піднесли свої голоси і гірко заплакали. Розділюватись із тими, кого любить, то се не є приємна річ, так як се не було приємно для сих жінок в сім случаю. Вони підняли лемент і знов почали плакати. “І Орфа поцілувала на прощанні свою свекруху, а Рут зісталась з нею”. (1:14) Орфа поцілувала свою свекруху на прощання. Можливо, що вона сказала до Ноеми: “Мамо, хоча я люблю тебе, то се було б нерозумним для мене пожертвувати всяку мою будучу надію на чоловіка, діти і дім лише щоби йти з тобою, а головно як я бачу, що я ніколи не можу мати надії мати чоловіка після закону твого Бога. Те-

пер, мамо, я вернусь до мого родинного краю і мого народу". Се означувало, що вона вернулась і до своїх богів також. Отже Орфа тут ясно представляє клясу котра зачала служити Богу, пішовши слідами Ісуса Христа, і котра нарешті була витрясена задля самолюбного серця. Як се її ім'я Орфа означає, вона відвернулась плечима до Господа, і через се представляла клясу, котра зразу згодилась чинити волю Божу а опісля збунтувалась проти вимог положених на них через співтоваришів з клясою Ноєми, котра радується служити Господеві. Се була її власна справа, що спонукала Орфу вернутись, так і самолюбство кляси, котру вона представляла, спонукало звернути свої плечі до Господа й шукати й ходити своїми самолюбними дорогами, щоби її власні справи були охоронені. Єсли Хілеон, за котрого Орфа була віддалась, був старшим сином, тоді Орфа логічно мала бути викуплена через близьких свояків і через се статись реціпієнтом (отримувачем) царських привілеїв. Отже вона представляє тих, що були в лнії до царства, але котрі задля самолюбства відступили назад.

21 Орфа пішла до свого власного народу, моабітів, котрі ненавиділи і гнобили Божий завітуючий нарід ізраїльтянів і кляса, котру Орфа представляла, робить також так. Єгова пізніше оголосив суд проти моабітів і їх цілковите розкинення. Павло під натхненням писав відносно сієї кляси, що вступила на дорогу до царства і тоді вернулась до погибелі. (Жидів 10:38,39) Петро також писав про сю саму клясу: "Коли бо, утікши від нечистоти світа через пізнання Господа і спаса Ісуса Христа, однак ж, знов заматавшись, бувають подужані, то останнє їх – гірше першого. Лучче би їм було не пізнати дороги правди, як, пізнавши, одвернутись від переданої їм святої заповіді, Довелося ж їм по правдивій приповіді; "Пес вертається до своєї блювотини", а "свиня, скупавшись (іде) валятись у калюжу". (2 Петра 2:20–22) Орфа пішла назад до людей, що практикували диявольську релігію, і тому поклонялась після (науки), Диявола і представляла тих, що перестали стояти при Господі і стали проти Нього.

22 Подібна проба, яка прийшла на Орфу і Рут, стрінула й Мойсея. Будучи вихований в розкошах, питання було представлене перед ним, чи він останеться сином царським і буде тішитись честю і силою в сатанській організації, або чи кине свій льос із тими, що люблять справедливість? Мойсей стрінув сю пробу одважно і рішив справу добре, бо "лучше зволив страдати з людьми Божими, ніж дізнавати дочасної розкоші гріха, більшим багатством над єгипецькі скарби вважаючи наругу Христову; озиравсь бо на нагороду. Вірою покинув Єгипет, не боячись гніва

царського; устояв бо, яко такий, що Невидомого видить". – Жидів 11: 25–27

23 Подібна проба прийшла на посвячених коли Господь появивсь у своїм храмі, і многі, як Орфа, обернулись назад і перестали ходити із посвяченими Богу. Тоді ще інші прилучились до ранги Ноємової кляси і поділились з старшими братами наругами які впали на тих, що служать Богу, яко ж написано: "То на зневагу і знущання виставлювані, то буваючи спільниками тих, що так жили". – Жидів 10:33

24 Але Рут взяла противний напрям і вперто позістала в товаристві з Ноємією, Чинячи се, вона сим пояснила правду, котру Божі люди тепер головно оціняють, а іменно, що браття в Божій організації мусять триматись разом і мусять боротись за своїх, братів. (Несмії 4:14) Вони мусять тепер жити разом в єдності, тому що Сион відбудований. (Псальма 133:1; 102:16) Вони мусять боротись рама в рама проти спільного ворога і за справедливу причину їх царя. (Филипян 1:27) Вони мусять бути в мирі одні з другими і тішитись великим супокоем, тому що вони є діти Божі від Його жени, Його організації, і тому членами Його дому. (Ісаї 54:13; Псальма 122:7–9) Вони мусять одягнутись і звязатись любовю, що значить несамолюбно стояти разом. (Колосян 3:14) Вони мають поводитись Божественним правилом, а іменно: "Не покидаючи громади своєї, як у деяких є звичай, а один одного піддержуючи, і стілько більше, скілько більше бачите, що наближується день". (Жидів 10:25) Се не значить ходити лише на зібрання, але значить, що Божі люди, котрі є дійсно посвячені Йому, тепер будуть стояти в єдності, а не як кляса Орфи, що не хотіла співтоваришити з посвяченими Господеві і котра обернулась назад і пішла своєю самолюбною дорогою.

25 Орфа, висказавши своє рішення, відойшла. Обернувшись до Рут, Ноєма дальше вела свій аргумент: "І сказала вона: Бачиш, твоя швагрова, жінка брата твого, вернулась до свого народу і до своїх богів; вертайсь і ти слідом за нею". (1:15) О, коли б Орфа була звернула увагу на слова: "Пам'ятай Лотову жінку!", котрі то слова висказав Господь до Орфової прабабки і бабки Моаба, але вона забула або не хотіла звернути увагу. (Луки 17:32) Рівно ж і кляса, котру Орфа представляла, зігнорувала ту саму пораду дану через Мойсея. – 1 Мойсея 19:23–26, 36, 37

26 Павло зазначив подібну справу, коли він писав: "Димас бо мене покинув, полюбивши нинішній вік, та й пішов у Солунь; Крискент в Галатию, Тит в Далматию". (2 Тимотея 4:10) Кляса Орфи вернулась до початкових принципів котрих вона навчилась з початку і зігнорувала заповіді Божі, котрі відносяться до теперішнього часу. "Тільки ж тоді, не знаючи Бога, служи-

ли ви тим, що не по природі були богами. Тепер же, знаючи Бога, більше ж будучи познані від Бога, як вертаєтесь до немочних та мізерних первотин, котрим знов наново служити хочете?” (Галат 4:8,9) Нині кляса Орфи відкидає теперішню правду із Божого храму і вертається до “Наметних Тіней” і будовання характеру. Слова Ноємїї, які вона висказала до Рут по відході Орфи, можна переказати як слідує: “Рут, если ти не оціняєш Єгови й привилею служення Йому, тоді йди й ти, так як твоя сестра пішла. Рівно ж Єгова через свого Головного Екзекутивного Урядника тепер каже до тих, що не оціняють привилею служення Єгові. Ісус висказав подібні слова до своїх учеників: “Після сього багато з учеників Його пішли назад, і вже більш з Ним не ходили. Рече ж Ісус дванадцятьом: Чи й ви хочете йти? Відказали тоді Йому Симон Петр (як і Рут відказала): Господи, до кого йти нам? у Тебе слова життя вічного”. – Йоана 6:66–68

ВИБИРАННЯ ДОМУ ЄГОВИ

27 Пояснення, які дотепер були написані відносно Руті указували на факт, що Рут дуже любила Ноєму. Се правда, що Рут любила вельми свою свекруху, як се її діяльність відкрила, і також після свідoctва записаного в книзі. (4:15) Рут доказала своє приятельство і була правдива до свого ім'я, котре означувало “дійсний приятель”. Її любов походила від чистого серця, і її слова були ласкаві, і у своїм часі вона дістала царя за свого приятеля. (Приповісті 22:11) Вона показала приятелькою і осталась нею. (Приповісті 18:24) Але се не була любов до Ноєми задля котрої вона полишилась із нею. Там була більш сильніша причина. Ноєма не сказала до Руті, що “Орфа полишила мене, щоб я йшла сама, і ти повинна полишити мене також”, але вона так сказала: “Твоя швагрова пішла назад до своїх людей, і до своїх богів. Йди і ти також”. Се показує, що Ноєма не просила для себе нічого, але вона взивала Руту, щоб вона рішила, чи вона хоче або не хоче піти дорогою Орфи і вернутись до диявольської організації. Люди в Моаб землі стояли при сатанській організації, котра є проти Бога, і богами того народу був Сатана і ті, що злючо управляли із ним. Тоді виринуло питання: Кому будеш служити? Рут пізнала Бога Єгову і Його завітуючий нарід. Ізраїль, будучи Божим народом, стояв при Його організації й Його домі.

28 В сій сцені ся драма показує, що Рут була змушена вибирати або Сатану і його організацію або Бога Єгову і Його організацію. Іншим разом подібне питання і вимоги були поставлені перед ізраїльтянами, коли Йозия став перед ними і сказав: “Коли ж не любо вам служити Господеві, так вибирайте тепер, кому хочете слу-

жити; чи богам, що їм служили предки ваші, що жили по тім боці ріки, чи богам аморіїв, що в землі їх ви тепер живете, я ж і мій дом служити-мем Господеві!” – Ісуса Навина 24:15

29 Тепер жінка чужа для Божого завітуючого народа, одна із роду людського, пізнала правдивого й Всемогучого Бога, і котра, задля свого знання, отримала нагоду вибирати, кому вона мала служити, до чого вона була змушена через обставини. При сій точці пророчої драми Рут представляє клясу людей поза тими, що вперед знали Бога через те, що вони були в номінальних церквах або організаціях. Там вона представляла людей, котрі не робили претензії що вони служать Богу, але котрі були приведені лице в лице із знанням Єгови, що Він єдиний правдивий Бог, і що можна увійти в Його службу й радісно виконувати Його прикази. При сій точці вона представляє клясу людей, котрі не були опоганені релігійним гіпокрицтвом “християнства”, але котрі, вийшовши із світа, отримали привилей пізнати й служити Богу Єгові. Ся кляса головно прийшла до пізнання правди в 1922 році, і ніколи перед тим не робила претензії, що вона служила Богу.

30 Рут вибрала службу Богу Єгові і злучилася з Його організацією, отже з Його людьми. Відповідаючи на останній закид Ноєми, Рут сказала: “Не силуй мене покинути тебе і одвернутись од тебе; куди підеш ти, туди й я піду, і де житимеш ти, там і я житиму; твій народ буде моїм народом, і твій Бог моїм Богом”. (1:16) Если би Рут була вернула до своїх давних богів, то се було б проти її вічного добра; і если б вона була лишила Ноєму, то вона була б лишила Божих людей і Його організацію; і тому силувати її йти назад було б проти її інтересу. Отже благальні слова Руті показують, що вона бажала стати рам'я в рам'я з Ноємою, від тоді повіки, і служити Богу, котрому Ноєма служила.

31 В сій точці драми Ноєма відограє другу роллю. Аж до сього часу вона являлась яко представителька вірної кляси, суджена і знайдена вірною Ісусом Христом в часі Його явлення в храмі Єгови. Тепер вона являється яко Сион, Божа жена, представляючи Його організацію. Слова, якими вона звернулась до Руті, котрі знаходяться в шістнадцятім і сімнадцятім вершику, відносяться до Божої організації. Рут вибрала Бога Ноєми, Бога ізраїлевого, Царя невідчужності. “Вона забула про свій власний нарід і про дім батька свого”. Вона віддала себе цілковито і беззастереження Господу Єгові і впустилась до Його царства, представленого через Вефлєем, і її вірність і посвячення від того часу виявляє її красоту. Отже можна на правду сказати, що Рут була прекрасною жінчиною, і то без взгляду на її фізичний вигляд, котрий без

сумніву був гарний. Слова псалмїста, написані під натхненням, властиво відносяться до Рути: “І буде люба врода твоя цареві; якщо він Господь твій, то поклонися йому чесно!” – Псалма 45:11

32 Тут Рут представляє тих, що із глибини серця свого кажуть: “Одного в Господа прошу, одного тільки бажаю: жити в домі Господнім поки життя мого, щоб дивитись на благодать Господню і служити в храмі Його”. – Псалма 27:4

33 Її велике бажання служити Богу Єгови і бути в Його домі була надто сильною причиною для неї, задля котрої вона вибрала йти з Ноемою. Отже вона представляє клясу, котра рішилась, з ласки Єгови, йти за “Агнцем, де б він не йшов”. (Одкриття 14:4) Поступок Рути, як і її слова, дзвонили краснорічно і показують посвяту до Бога, і її вибір відповідав її й клясі котру вона представляла. Псалмїста говорить: “Я ж по великій милості твоїй увійду в дім твій і поклонюся в страху твоїм у святому храмі твоєму”. (Псалма 5:7) Сі не є слова самолюбства, але слова повної посвяти до Бога Єгови.

34 Маючи цілу справу перед собою, Рут рішилась не зважати на ніякий вплив Ноєми. Се поясняє, що від 1922 року члени Божої організації, котрі пізнали Його і Його заміри, стали цілковито по стороні Господа без жадного намовлення або впливу інших. Вони вибрали Бога Єгову і Його дім несамолюбно, і, будучи в сім стані аж до кінця, вони певно будуть замешкувати в Його домі навіки. Від почину роботи Єлисея, кляса Ноєми Божих людей зрозуміла, що се не їх задача спонукувати інших служити Богу Єгови, а радше поставити перед них красоту правди, і привилей служити Богу, і тоді нехай вони самі вибирають після свого бажання. Если хтось із своєї власної волі не бачить, що се є найбільший привилей який хто може мати для служення Богу Єгови, то такий не має й властивого оцінення Божого слова й ім'я. Если він бажає увійти в дім Господень, будучи порушений до сього самолюбним бажанням, се йому вийде на велику шкоду. Мудрі ж рішилися остатися з Божою організацією, так як Рут сказала: “Твої люди будуть моїми людьми, і твій Бог моїм Богом”. Ті, що відійшли від Божої організації ясно показали, що вони були порушені самолюбством і старались знайти якусь причину для спотикнення й через се звернули на бік. Ніхто із таких не належить до кляси Рути. Рут представляє тих, для котрих Бог Єгова і Його організація є всім.

35 Хотя й Рут поверховно була моабитянкою, та через своє рішення вона була “жидівкою внутрі, обрізана в серцю”. (Римлян 2:29) Вибравши організацію Єгови, Рут показала того самого духа, якого показав Мойсей, коли він став

по стороні Божих людей, вибравши радше нести наруги із ними, чим жити в роскошах і в шатрах беззаконників. Рахаба розпусниця, котра стала другою свекрухою Рути, показала те саме відношення до Бога і Його організації, коли вона піддалась під цілковиту охорону Його і вповала на Нього. Псалмїста висказав почуття серця Рути і вірної кляси, котру вона представляла, в сих словах: “Що за любі домівки твої, Господи сил небесних! Бажає і лине душа моя до двора Господнього; серце моє і тіло моє радісно взивають до Бога живого. Навіть горобець знайшов собі домівку, і ластівка гніздо своє, де кладуть писклят своїх, а я жертвеники твої, Господи сил небесних, мій царю і мій Боже! Щасливий, хто живе в домі твоїм! По віки будуть тебе хвалити! Щасливий чоловік, котрого сила в тобі, у кого в серці дорога до тебе!” – Псалма 84:1–5

36 Ті, що поступали з правдою від коли Господь прийшов до свого храму, сі свідкують факту, що хто діставсь до правди і до Божої організації від того часу, і хто мав духа Рути, той скоро й широко вступав до Божої служби і прикладав найлучші старання, щоби чтити ім'я Єгови, сповіщаючи про Його ім'я і Його царство іншим. Се вони робили без взгляду на наруги за їх змагання; і як вони йшли так вперед, то вони не лише показували духа постанови служити Богу, але їх напрям ділання показав, що вони є народжені від Божої жени Сиона і мають великий мир і радість в Його службі.

37 Як Ноєма представляла вірну клясу у приході Господа до храму, і як Мардохей представляв ту саму клясу, так і Рут представляла клясу, котра прийшла до Господа по приході Його до храму, і котру то клясу Естер представляла також. Ось тут бачимо прекрасну звязь між книгами Естери і Рути. Як кляса Мардохея і Естери разом представляли останок Божий на землі, так і кляса, представлена через Ноєму й Рут є та сама, себто, Божий останок, котрий тепер радується голосити про Його ім'я й Його діла. Се був привилей кляси Ноєми служити тим, котрих представляла Рут, так як се був привилей кляси Мардохея служити тим, котрих представляла Естер. Ті, що з кляси Рути не виславляють тих, що з кляси Ноєми, але люблять їх, яко ж написано: “Знайте тих, що працюють між вами і старшинують над вами в Господі, і навчають вас, і поважайте їх вельми високо в любові за діло їх. Живіть мирно між собою”. (1 Солунян 5:12,13) Хотя й сі в Господі люблять одні других, так як вони повинні, то однак вони не величають жадних осіб, але чинять добро одні другим яко членам Божої організації. Вони всі пам'ятають, що вони мають одного Бога й Отця, Єгову Всевишнього, і одного Відкупителя, Господа Ісуса Хрис-

та; що вони належать до Божої організації, народжені з Сиона, Божої жени, отже тому всі навчені Богом і є одні, так як Єгова і Ісус Христос є одно. (Ісаї 54:13) Вони не віддають жадному чоловікові хвали, але держать себе після правила положеного через натхненні слова апостола: “Поминайте наставників наших, що глаголали вам слово Боже; і позираючи на кінець їх життя, послідуйте вірі їх. Ісус Христос учора й сьогодні, той же самий і на віки. У всякі чужі науки не вдавайтесь. Добре бо благодаттю покріпляти серця, а не їжами, з котрих не мали користи ті, що пішли за ними”. (Жидів 13:7–9) Ніхто з кляси Руті не сумнівається, чи вони повинні співтоваришити із Божою організацією на землі, а іменно з тими, що ми називасмо Товариство, і признати, що Бог має один нарід котрий вірно й правдиво прикладає свої найлучші старання служити Йому; і ся то кляса, котру Рут представляла, йде вперед разом із клясою Ноеми в Його службі.

38 Рут не кинула свого льосу із Ноемією на пробу, що єсли її несподобається, то вона відступить від неї. Вона спалила всяку звязь на заді й висказала свою постанову йти аж до кінця. Дальше промовляючи до Ноеми, вона сказала: “І де ти помреш, там і я помру, і бажаю, щоб і мене там поховали. Чи так, чи сяк вчинить зо мною Господь, одна смерть розлучить мене з тобою”. (1:17) Сі слова подібні до виразу Естери коли вона згодилась добровільно умерти за Божий завітуючий нарід, як се показують її слова: “Коли загинути—загину”. (Естери 4:16) В такий самий спосіб Єлисея виразився до Ілії: “І рече йому Ілія: Єлисею, зостанься тут, бо Господь

посилає мене в Ерихон. Він же відказав: Так певно, як Господь живе, і так вірно, як ти живеш, я не покину тебе. От і пішли вони в Ерихон. І повиходили сини пророків, що були в Ерихоні до Єлисея, та й промовили до його: Чи знаєш, що Господь сьогодні вознесе твого пана над головою твоєю? Відказав він: І я се знаю, мовчіть! І рече Ілія до його: Зостанься ж тут, бо Господь послав мене на Йордань, Він же відказує; Так певно, як Господь живе, й як ти живеш, не покину тебе! От і пішли вони обидва”. (2 Царів 2:4–6) Через Ілію й Єлисея Бог представив свій посвячений нарід, що він виконує Його роботу після Його волі. В такий самий спосіб Він ужив Ноему і Рут представити свою роботу. Рут постановила бути вірною Богу аж до смерті, і кляса, котру вона представляла, нині також рішилась бути послушною словам Господа: “Будь вірний аж до смерті, а дам тобі вінець життя”.

39 Як Ноема й Рут пійшли разом, посвятивши-ся служити правдивому Богу, так тепер ті, котрих сі жінки представляли, і котрі вірно йдуть слідами Христа, кажуть: “Нуте, прославляйте Господа, всі слуги Господні, що по ночам стоїте в домі Господньому! Підносіте руки ваші до святині, і хваліте Господа! Нехай благословить тебе Господь із Сиона, що сотворив небо і землю!” — Псалма 134

40 Сі не виславляють імена людей, без ріжниць чи живих чи мертвих, але вони виславляють ім'я Бога Єгови і Його царство. Вони показують свою посвяту до Нього з любови, а Він, знаючи їх серця, обіцяв, що Він буде хоронити їх.

(Продовження слідує)

БАЖАНИЙ ДІМ ЄГОВИ

“Але Рут сказала: не силуй мене покинути тебе і вернутись од тебе; куди підеш ти, туди й я піду, і де житимеш ти, там і я житиму; твій народ буде моїм народом, і твій Бог моїм Богом”. Рут 1:16

ЧАСТЬ 4

ЄГОВА БОГ установив час на сіяння і час на жнива. (1 Мойсея 8:22) Коли Він zorganizував своїх завітуючих людей, щоби взяти їх в обіцяну землю, тоді Він дав їм закон відносно жнив, і той закон був прообразом більших річей, які мали настати в будучих днях. Як Єгова назначив час для початку жнив ячменню й пшениці, так Він і назначив час початку жнив своїх завітуючих людей. Коли ж той час прийшов, тоді слова Єгови, висказані пророком, були на місці, а іменно: “Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій”.

2 Ісус Христос є Головним Чиновником Єгови і Головним Женцем Його жнив, тому що в Його руки є дана всяка сила на небі й на землі. (Маттея 28:18) Він виконує заміри Єгови як раз точ-

но після волі Всевишнього. Знаючи се, ми мусимо бути певні, що сей пророчий образ, котрий Єгова зробив, має сповнитися точно на час в гармонії з Його волею. Се правило є пристосоване в драмі записаній в книзі Рут. Тут не треба робити жадних здогадів відносно сповнення сього пророцтва. Коли ми бачимо, що Бог зробив пророчий образ, і коли ми спостережемо, що фізичні факти пасують описові того образа, тоді ми можемо знати, що маємо властиве виrozumіння його і після волі Божої. Ось так видіння й виrozumіння Божих пророцтв дає силу й велику радість й мир останкові Його народу тепер на землі. Очевидно, що задля сієї причини сі пророчі образи були зроблені й тепер сповнюються в сім часі.

3 Ті обидві вдови жінки, мати й невістка, стали на границі обіцяної землі і на якийсь час вони замовкли. Рут своєю отвертою мовою заявила свій замір. Її велике бажання було увійти в дім Єгови й замешкати там по віки, щоб вона могла служити єдиному і правдивому й Всемогучому Богу. (Псалма 27:4) Вона вповні постановила, що з ласки Божої вона піде до Його дому і пристане до Його народу.

4 Ноема зрозуміла, що Рут постановила у своїм умі, і для того вона перестала говорити до Рути о сім. “Як же вона побачила, що тая (Рут) твердо постановила собі йти з нею (з Ноемою), то (Ноема) перестала вмовляти її”. (1:18) Без сумніву, що Ноемі вподобалось, що її приємна товаришка рішилась йти нею, але вона не впливала на ню ані словом. Рут перемогла Ноему і зробила своє остаточне рішення і через се поставила себе під крила Бога Єгови й піддала себе цілковито під Його опіку. Як Ісус звертав своє лице до Єрусалиму, так Рут звернула свій ум до Вефлеєму й до Бога ізрайлевого. Перед Єговою Рут зробила урочисту присягу, що вона буде вірна й буде служити Богу. (1:17) Се вона зробила добровільно і без взгляду, що будучність мала принести для неї. Через свій вибір і через свої слова, Рут навіки перестала винувати Ноему за наслідки своєї постанови або вибору. Ноема настоювала на Рут порахувати кошт і поінформувала її, що вона не може їй обіцяти жадної надії на земську або іншу нагороду. – Рут 1:11–13

5 Так і ті, що вповні посвятились Божій організації, не стараються приманювати або перекопувати когось, щоб вони приставали до Божої організації, представляючи перед них користи або будучі нагороди за се, що хтось буде шукати увійти в дім Божий. Вірні, представлені через Ноему, властиво поясняють іншим, що найбільший привилей, який сотворіння може мати, то се служити Богу Єгови, й що Бог є “правдивий й справедливий”, і що Він зробить для них, то все буде добре. Вони бачать, що се зовсім не на місці заохочувати когось робити угоду з Богом на сій підставі, що він буде мати місце у царстві небеснім. Вони бачать, що вони яко члени Божої організації їх задача є представити правду перед тими, що шукають Його дому і тоді нехай кожний, що шукає увійти в дім Господень, бере всяку відвічальність на себе. Вони указують кляси Рути, що вони мусять сполягати на Господа, а не на силу якого будь чоловіка. Кляса Рути мусять, і вона се чинить, показати своє привязання й посвяту до Бога і Його царя, Ісуса Христа, і до Його організації. Се вони мусять зробити, если вони хотять бути в товаристві з тими, що входять і перебувають в домі Бога Єгови.

ЗНЕВАГА НОЕМІ

6 “От і йшли вони обидві вкупі, доки не прийшли до Вефлеєма. Як прийшли вони у Вефлеєм, усе місто заворушилось через їх, і говорили: Чи не Ноема се? Вона сказала їм: Не звіть мене Ноемою, а звіть Марою, бо Всемогущий послав на мене велике горе. Я вийшла звідсіль заможна, а Господь вернув мене сюди з порожніми руками. Навіщо ви звете мене Ноемою, коли Господь напустив на мене допуст, і Всемогущий послав на мене смуток?” – 1:19–21

7 Сі дві жінки йдучи до Вефлеєму представляли дві часті одної кляси, так як Мардохей й Естер представляли дві часті одної кляси, т. є, людей Божої організації на землі. Отже тут ясно бачимо, що Ноема відогравала дві ролі й що хоча й вона представляла останок, то вона також представляла Божу організацію. В серці Ноеми знаходився жаль, що було показано через її слова, котрі вона висказала до тих, що називали її Ноемою: “Не звіть мене Ноемою (що значить Приємна), а звіть мене Марою (що значить Гірка).

8 Ноема відчула на собі кару. (Єремії 31:9–12) Вона була вдовою й неплідною, і се принесло їй зневагу між Божими завітуючими людьми. Вона чулась опущена й сумувала в душі, так як Божий пророк писав про Сиона, Божу жінку або організацію: “Як жену, покинуту й опечалену духом, покликую тебе Господь; як жену з молодощів, що був її одправив, – Говорить Бог твій”. (Ісаї 54:6) Без сумніву Ноема чулась, що вона була покинута.

9 Мова пророка й обставини Ноеми серед яких вона знайшлась є дальшим доказом, що при сій точці вона відогравала часть, представляючи Божу організацію. Що ж тоді мало піднести Ноему із її жалю й потішити її ще раз? Відповідь є, лише народження потомка з котрого мав би вийти Божий цар; і в сім вона представляла б Божу організацію приносячу овочі царства. Народження дитяти, котре б мало до діла із сповненням Божого пророцтва відносно царя в Ізраїлі, мало б бути вершком її радості.

10 Чи апостол Павло не відносився до подібної річі коли він написав слова, що так довго були загадочні для многих, котрі пильно старалися зрозуміти їх і котрі подаємо понизше? В часі, коли Бог виголосив суд проти чоловіка в Едемі, то між іншими совами Він сказав: “І положу ворогування між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно розщавлюватиме тобі голову, ти ж упиватимешся йому в п'яту”. (1 Мойсея 3:14) Без сумніву, що згадана тут жінка була прообразом на Божу організацію, котра в своїм часі мала народити насіння для оправдання Божого ім'я.

11 В гармонії із сим апостол Павло каже: “Адама не зведено; жінка ж, як зведено її, була в

переступі. Спасеться ж ради родження дітей, коли пробуватиме в вірі та любові і в святості з чистотою”. (1 Тимотея 2:14,15) Від часу Едему аж до народження царства Божа жена, представлена через Єву, була вельми зневажена через Сатану й його слуг. Сатана зневажав Бога Єгову і зневажав Ісуса, і також зневажав кожного, що стався членом Божої родини, і для тієї причини є написано: “Бо і Христос не собі годив, а яко ж писано: Зневага зневажаючих Тебе упала на мене”. – Рим. 15:3

12 Божа жена, представлена через Єву, породила сина хлопятко в 1914 році, котрий буде управляти над народами світа, а Сион, Божа організація, була збавлена задля її вірності або правдивої посвяти до Єгови. Очевидно, що Павло мав се на ввазі, коли він писав повисший текст. Се було народження дитини від Божої жінки, що мало спасти її, Його організацію, і всі факти показують, що вона, Божа організація, пробувала в вірі, любові і святості всякого часу і тим вона буде оправданням Його ім'я. Наругу з Ноєми могло знести лише народження насіння з царської лінії. Бог Єгова спричинив, що Ноєма відограла часть в сій драмі, попираючи іншими Писаннями, що показують, що Його організація була зневажена і далі несе сі зневаги, аж поки прийде Божий час сказати до неї: “На час невеличкий покинув я був тебе; тепер же з великою любовію приймаю тебе. В запалі гніву я на короткий час сховав був лице моє від тебе, тепер же вічною любовію помилую тебе, – говорить твій Господь”. – Ісаї 54:7,8

13 Бог Єгова післав був голод на ізраїльтянів, і опісля знов дав достаток хліба в Вефлеємі і тепер скермував ноги Ноєми, щоб вона повернула назад до “місця хліба”. Рівно ж Бог так покермував обставинами, що Марія пішла до Вефлеєму, щоби Ісус цар міг народитися там. Божі святі ангели служили при народженню дитяти Ісуса в Вефлеємі. Без сумніву Бог післав своїх ангелів провадити Ноєму і скермував річами або подіями коли вона повернула до Вефлеєму. Господь велів записати в своїм слові многі случаї у котрих Його ангели співтоваришили із тими, що були вислані в Його справі. Можемо також зовсім вірувати, що ангели були з Ноємою і Рутю, коли вони прийшли в місто Вефлеєм.

14 Коли Ноєма дісталась до Вефлеєму, то в місті повстав рух і многі питали: “Чи се Ноєма?” Після поправленої версії: “Жінки питали, чи се Ноєма?” В 1918 році вірні Божі люди, представлені через Ноєму, знайшлись у великім заколоті й серед великої наруги. Інші, що визнавали себе за послідувателів Ісуса Христа, і котрі можливо були сплоджені з духа, але котрі не були цілковито посвячені Богу, були порушені недолею і каранням, яка впала на клясу Ноєми, котрі були

представителями Божої організації на землі під час світової війни. Вони представляли “жінку” згадану в повисшій тексті і котрі виразили своє здивуванню, що Ноєма знайшлась в такім клопоті й зневазі. Без сумніву декотрі із сих жінок були нахилені думати, що сама Ноєма була винувата за її нещасне положення. Під час 1918 року декотрі з послідувателів Ісуса Христа, уподоблені до повисших жінок, виразили свої думки, що ті, котрих Ноєма представляла, були цілковито винуваті за наруги і сумні обставини. Справді се є потішаючим бачити, як Господь представив многі дрібні части свого пророчого образу і тепер дозволяє своїм завітуючим людям, котрі посвятилися Йому, бачити сі образи і мати глибше оцінення Його ласкавої любові.

15 Відповідаючи на се спостереження жінок Ноєма неначе сказала: “Чому мене називаєте Приємною або Солодкою? Називайте мене Гіркою, бачучи, що Господь виразився проти мене і покарав мене”. Ноєма сказала се без взгляду на факт, що вона знала, “що Бог показав свою ласку для свого народа й дав йому хліб”. (1:6) Вона ще й тоді не бачила жадного вигляду на радість. Так і коли Божі люди зачали виходити з обставин терпіння й наруги зараз по 1918 році то ті, що були в Його організації, далі відчували сию наругу, тому що вони єще тоді не увійшли в радість Господню, ані не пізнали, що “радість в Господі, се сила їх”. (Маттея 25:21; Неємії 8:10) Коли ж сі вірні пізнали перший раз, що царство народилося, і що Христос Цар був у своїм храмі, тоді вони вельми зачали радуватися помимо наруг. Божі завітуючі й вірні люди, котрі були в Сідер Пойнт в 1922 році, ніколи не забудуть великої радости, яку вони отримали тоді, і котра далі перебуває з вірними від того часу; і коли вони опісля зрозуміли значіння народження нації або царства, тоді їх радість вельми збільшилась. Ті, що оцінили се і тримаються правди від того часу, оскільки Господь відкрив її своїм людям, сі далі радуються без взгляду на всякі наруги які були кинуті на них.

ЧАС

16 Десь від 1875 року Ісус Христос, Головний Виконавець Єгови, зачав приготовляти дорогу перед Господом Єговою. В 1914 році Єгова посадив свого царського сина на своїй святій горі Сион, себто, зробив Його головою своєї організації, що зазначило народження царства. (Псальма 2:6; Одкриття 12:5) Потім наступила війна в небі, і Сатана й його зла орда були скинуті з неба на землю. Тоді “Господь Ісус негайно за сим прийшов до храму Єгови, щоб чинити суд” і зачав відбудовувати Сион. (Малахії 3: 1–3; Псальма 102:16) Се зазначило початок часу

жнив, або так сказати збирання до Господа тих, що були в угоді через жертву і котрі відповіли на поклик до царства і були вірні. Перед тим часом не могло бути жнив.

17 Ноема й Рут прибули до Вєфлеємського Євфрату, “дому хліба” і “місця уроджаю” з початком жнив ячменю. “І вернулась Ноема, і з нею її невістка Рут, Моабитянка, що прийшла з Моабських полів, і прибули вони до Вєфлеєма саме перед ячмінними жнивами”. (1:22) Ячмінні жнива відбувалися раніше чим пшеничні жнива, але і пшеничні жнива також приближалися. (2 Мойсея 9:31,32; Рут 2:23) Се був сніп ячменю, що був жертвований Господеві “на другий день після суботи”. (3 Мойсея 23:9–12) Ячмінний хліб головно уживала кляса бідних людей. (Суддів 7:11; 2 Царів 4:42; Йоана 6:9) Ноема була одна з Господніх бідних, і Рут її товаришка була також бідна, і тому вони представляють тих, що є бідні духом і взагалі в матеріальних речах.

18 Прихід Ноєми й Руті разом до Вєфлеєму з початком жнив сильно доказує, що сповнення пророчого образу показаного в книзі Руті взяло місце при кінці світа. Се дальше є доказано словами ісуса, що “жнива се кінець світа”. (Маттея 13:39) Жнива не могли зачатись аж десь в 1914 році або опісля; і позаяк жнива се збирання Божих признаних людей до “клуні”, т. є., до храму, то се зазначує час сповнення сього пророчтва головно від і по 1918 році В часі жидівських жнив був час коронації їх царів. (1 Самуїла 12:13–17) В 1918 році новий земський Цар був увінчаний і тоді Він прийшов до Божого храму і представив себе як Царя, і се був час на жнива і тоді жнива прийшли. – Одкриття 14:14–16

19 Коли Ноєма й Рут прибули до Вєфлеєму, тоді саме обходили пасху й первоплоди ячмінних жнив були принесені перед Господа. Тепер овочі Пятидесятниці вже достигали. Згідно із сим, століття пізнійше, а іменно, в 33 році по Христі пророчтво Йоїла сповнилося, коли дух Господень був вилятий на людей. (Йова 2:28; Дії ап. 2:16:18) Тоді пізні дощі упали. (Йоїла 2:23) Позаяк в 33 році по Христі те пророчтво Йоїла сповнилося в меншій мірі, отже мусіло настати інше й пізніше сповнення, на ширшу скалю. Сі правди сильно попирають заключення, що вершок сього пророчого образу книги Руті знаходить своє сповнення у вилятті святого духа, “останнього дня, глаголе Бог”. (Дії ап. 2:17) Тепер факти добре знані Божим людям показують, що сей блаженний час прийшов у 1922 році. Отже Рут головно представляє сю клясу Божих людей, котра була привидена до храму, т. є., в Божу організацію, від і по 1922 році і в котрім то часі Бог “вилляв свого духа на всяке тіло”, і всі Його вірні отримали помазання від Святого й зачали радісно голосити Боже слово правди відносно

Його і Його царства. – 1 Йоана 2:20; Дії ап. 2:17,18

20 Сі черти часу не лише показують час на початок сповнення пророчої драми Руті, але ясно показують, чому ся драма не могла бути зрозуміта в ранших часах. Що тут сказано, то не є критика кого–будь, хто пояснював книгу Руті. Без сумніву, що се було вгодно Богу, що хто посвятився і старався знайти значіння Його слова; але ніхто не міг властиво пояснити Божого пророчтва, тому що жадне пророчтво не розв'язується само собою. Коли Божий властивий час прийшов, тоді Він спричинив події, про які Він попередно написав, а тоді Його люди в храмі, отримавши світло від блискавиць Господніх, можуть бачити й розуміти сповнення сього пророчтва. Однак будуть і такі, що хотя й називають себе посвяченими Богу, відкинуть, заперечуть і спротивляться сьому, що тут є написано про книжку Руті, і чинячи се, вони сим докажуть, що вони не є народжені від Божої жінки і тому не є навчені Богом. Ті, що є навчені Богом знайдуть мир і радість в сповненню сеї пророчої драми. – Ісаї 54:13

БООЗ

21 Бооз походив з покоління юдиного, і в тім часі, коли Ноєма й Рут прибули, то дуже можливо, що він був старшиною у Вєфлеємі. Він був чоловік багатий й впливовий. Його отець Салмон перейшов Йордан по сухій землі з Ісусом Навином, і брав участь в облозі Ерихону, а опісля оженився з Рагабою розпусницею. Бооз народився в краю обітниць. (1 Паралипоменон 2:11; Маттея 1:5) Бооз був крєвняком Ноєми, бо обидвоє походили із того самого покоління. “В Ноєми був родич з чоловікового роду, на ймення Бооз, чоловік дуже заможний, з Елимелехового роду”. – 2:1

22 Як повисше сказано, ім'я Елимелех значить “Бог мій Цар”. Бооз походив з родини Елимелехової, і, будучи з покоління юдиного, в сім пророчім образі він є типом на Христа Ісуса, і сим показує, що Ісус Христос мав близьку зв'язь з справами в часі періоду, коли святий дух виконував задачу помічника, потішителя й заступника. Елимелех представляв святого духа, сповняючи задачу потішителя, котрого Предвічний Цар вислав в ім'я Ісуса. (Йоана 14:26) Є також написано, що Ісус, головний чиновник Єгови, післав святого духа яко потішителя. (Йоана 15:26) Се дальше доказує, що сповнення сеї пророчої книги Руті взяло місце по тім, як святий дух був забраний як потішитель й помічник, і що се взяло місце, коли Ісус Христос прийшов до храму Єгови.

23 Ім'я “Бооз” значить “зручність, веселість” і, можливо, “сила”. Один із сильних стовпів Со-

ломонової святині називався Бооз. (1 Царів 7:21) Те ім'я указує на ревність, яку показав Ісус до дому Божого, і котрий є головним стовпом того ж. (Псалма 69:9; Йоана 2:13–17) Се також звертає увагу на пильність Ісуса, яку Він показав у виконанні програми для оправдання Єгового ім'я, і на Його скорість з якою Він йшов вперед коли прийшов властивий час. (Псалма 110:1,2) Згідно з значінням свого ім'я, Бооз ділав скоро коли прийшов час, щоби відкупити Рут і “піднести ім'я Елимелеха”. “Сила” є також відповідне ім'я дане для нього, як сей факт піддає думку, що Ісус є силою своєї церкви і тих, що вірно служать Йому; вони дійсно можуть сказати: “Все здолію в Христі, що мене покрєпляє”. (Филипян 4:13) В часі, коли Ноема і Рут прийшли до Вефлеєму, Бооз не був вже молодим чоловіком, але чоловіком дозрілих літ, і се зручно представляє Ісуса, “Священника по чину Мелхизедека”. Єсли б Ноема не була застара родити діти, то повинністю Бооза було ожєнитись з Ноемою й виховати наслідки для Елимелеха. Та Рут мусіла взяти її місце.

ОХОЧІ ДО СЛУЖБИ

24 “В той день” і потім, як цар зачав роботу оправдання імени Єгови, Його завітуючий нарід мусить бути готовий до служби. “В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона зарєва раннього спаде тобі роса молодості твоєї.” (Псалма 110:3) Щойно наведений текст відноситься до часу по народженню царства і по народженню дітей через Сиона, і тоді то зачалось радєсне й охоче служєння Єгові. Рут добровільно віддала себе на службу убогим в Господі, її повдовілій матері, й добровільно зачала працювати без нарікання на службу. “І сказала Рут, моабитянка, до Ноєми: Пусти мене на поле збирати колоски слідом за тим, в кого запобіжу ласки. Вона сказала їй: То й іди, моя доню”. (2:2) Сим вона представляла тих, що прийшли до організації Божої по 1918 році, котрих не треба було спонукувати до роботи, але котрі самі брались до роботи, і котрі не старались шанувати й хвалити людей, ані не лестити людям, але пильно старались служити, чтити і славити Єгову й Його царя.

25 Се був час жнив і Рут глянула на поля і бачила, що вони “пополовіли на жнива”. (Йоана 4:35) Вона вважала, що се було не намісті для неї сидіти безчинно вдома й глядіти, щоби хтось інший старався о ню і о її матір, але вона згодилась “нести тягар ... щоденний” на полю. Її служєння Ноємі було подібне до Єлисея, про котрого написано: “Є тут Єлисей Сафагенко, що (вслуговуючи) подавав Ілії воду на руки”. (2 Царів 3:11) Кляса Єлисея з ревности взяла ту роботу, котру Ілія не докінчив. Се значить, що-

по 1919 році Божі завітуючі люди зрозуміли, що робота яку представляв Ілія скінчилась, а мала наступити робота представлена через Єлисея, і вони радєсно підпринялись виконати сю роботу.

26 Рута була чуженцем в ізраїльській землі й натурально не була обзнакомлена з законами відносно жнив в Ізраїлі, але очевидно, що Ноема поінформувала її про закон Божий, в котрім було зазначено, що чуженець міг визбирувати колосся на ланах. “І як збираєте жниво в своїй землі, так не дожинатимеш країв поля твого, колоссе, що попадає, не збиратимеш. Убогому та захожому залиши їх. Я Господь, Бог ваш”. – 3 Мойсея 23:22

27 Рут була убога як і захожа, після значіння сього закону, і вона так розуміла свою позицію. (2:10) Вона бажала знайти ласку в очах властителя лану, і в сім вона є подібна до Естери, котра шукала ласки в очах царя Артаксеркса, бажуючи бути вибраною за царівну. (Естери 2:8–16) Рут тут представляє клясу людей, котрі є чужими до Господа і котрі були приведені до пізнання правди відносно царства, і покїрно піддаються Господєві, показуючи велике бажання служити Йому вірно.

28 Рут знала, що ніяка вистава фізичної краси не здобуде ласки для неї, але що властиве поведєння й вірність здобуде ласку в очах властителя лану. Се є доказом, що ті, що “виробляли характер” не йшли властивою дорогою, коли вони думали, що через “вироблення прекрасного й солодкого характера” здобудуть ласку в Господа. Богу подобається вірне служєння Йому. Безсумніву Рут була гарна і вродливої форми, але се віра її й поведєння, й ревність і активність, що зробили її дійсно гарною. Коли вона добровільно сказала своїй матері, що вона піде робити в поле, то Ноема сказала: “Йди, моя доню.” Се було добре й на місці і показує, що Божі вірні люди в Його організації є активні в прославленню ім'я Єгови, і що се на місце заохочувати інших, що зробили угоду чинити волю Божу, щоб вони були активні, так як Рут. Ноема отримувала дїм, де вони замешкували, і доглядала річей, які вони мали. Рут була її вірна товаришка і виконувала свою часть.

29 Ні Ноема ані Рут не були жєнцями, і се піддає думку, що роботу жнив при кінці світа не буде виконувати ані Ноема ані Рут кляса. Про сю точку ми маємо виразні слова Ісуса, “жєнці се ангели”, і ми не повинні приписувати собі позиції якої Господь не надав нам. (Маттея 13:39) Се є дальшим доказом, що жнива Господні не зачались аж Ісус Христос прийшов до свого храму в товаристві зі своїми святими ангєлами. (Маттея 25:31) В той час Господь зачав збирати своїх до себе, тих, що відповіли на поклик до царства і були в угоді з Господом о царство.

2 – Солунян 2:1; Псалма 50:5

30 Рут пішла збирати колосся на полю.. “Вона пішла, і прийшовши збирала на полі колоски позад женців. І трапилось так, що та частка поля належала до Бооза, що був з Елимелехового роду”. (2:3) Своєю працею вона достарчала потрібної поживи для себе і для своєї матери. Ангели Господні жнуть на полю Господнім, і ті, що йдуть за Господом, за Головним Женцем і Його ангелами, отримують потрібну поживу з руки Господньої. Сі факти показують, що сі річі сповнилися по 1918 році, і що від того часу Бог достарчав поживи своїм людям.

31 Були там і інші невісти на полю, котрі можливо вибирали колосся. Рут йшла за Боозом, котрий представляв Головного Женця, Ісуса Христа. Вона збирала колосся на його лані; так і в теперішнім часі, ся кляса, котру представляла Рут, йде за Ісусом Христом і кормиться поживою, яку Господь Ісус Христос дає їй із Єгової комори. Се є дальший доказ, що Господь Ісус Христос є учителем і кормителем, а не чоловік, і се повинно на віки заперти уста тим, що кажуть, що вони служать Господу, а рівночасно віддають честь людям за кормлення домівників віри.

32 Про Руту є написано: “І трапилось так, що та частка поля належала до Бооза, що був з Елимелехового роду”. Виглядає, що се так їй случилось, або як тепер люди називають случилось їй “добре щастя”, але без сумніву, що ангели Господні провадили Руту до того місця, де Господь бажав щоб вона йшла. Тією драмою кермував Господь, а Він не робить помилок. Ангели Господні були в інших случаях провідниками. (Дії ап. 10:1–7) Божі люди сими часами навчилися, що відколи Ісус Христос прийшов до свого храму, то відтоді ангели служать Йому.

ГОЛОВНИЙ ЖНЕЦЬ

33 Бооз був властителем поля, отже представляв в сій части драми Головного Женця, Ісуса Христа. Ісус Христос є властителем світа, котрого Отець зробив наслідником всіх річей, і Він є Головним Женцем, котрий збирає вірних Єгови. Коли це Бооз приходить з Вєфлєсма і промовив до женців: Господь при вас! Вони одказали йому: Благослови й тебе Господь! І сказав Бооз до наймита, що доглядав женців: Чия це молодця? – 2:4,5

34 Прийшовши на поле, Бооз привітав своїх робітників ласкавими словами, кажучи: “Господь при вас!” Робітники відповіли на привіт, звиваючи благословенства Господнього на пана жнив. Таке привітання є властиве в організації Господа Бога. (Псалма 129:2) Прихід Бооза на поле прекрасно представляє прихід Ісуса на поле жнив в 1918 році, щоби робити роботу в ім'я Бога Єгови. Всі, що пізнали Його прихід тепер з

радістю кажуть: “Благословенний той, що в ім'я Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас”. – Псалма 118:26

35 Ісус, Головний Жнець, і ангели Його женці, виконують роботу жнив для Єгови; і се установляє правило, що властивий напрям для всіх слуг Всевишнього є виконувати їх роботу яко для Господа. “Все, що робите, від душі робіть, яко ж Господу, а не людям”. (Колосян 3:23) Отже тут легко можна бачити, що се гидота в очах Божих виславляти ім'я людей в сполученню з Його роботою. – Луки 16:15

36 Бооз вийшов на поле, щоб поглянути на робітників. Се рівняється з словами “Цар же ввійшовши подивитись на гості.” (Маттея 22:11) Бооз тримав рахунки оперовання свого поля, і, чинячи се, його очі впали на Руту. Спевністю, що так і тепер Ісус Христос тримає назір над своїми робітниками, і бачить, як кляса Руги широко й ревно посвятилась Його роботі. Можна розумно заключити, що Ісус розмовляє з своїми головними ангелами на своїм полю жнив відносно розвою й поступу своєї роботи. Організація Єгови є в прекрасній гармонії і дає славу Богу. Як Бооз розпитував свого назирателя відносно дівчини, що появилася на його полю, так можемо сподіватись, що ангели Господні доносять Йому про ревність і щирість тих, що виконують роботу їм приписану.

37 На питання поставлене Боозом своему назирателєві, відповідь була така: “Наймит, що доглядав коло женців, відповів кажучи: Ся молодця моабитянка, що прийшла з Ноемою з моабського краю; і сказала вона: Будь ласкав, дозволь мені вибирувати колоссе позаду женців! Прийшла вона, та й остає тут од самого ранку й досі; вдома і не була”. – 2: 6,7

38 Сі слова становлять чудову похвалу Руги перед паном жнив. Вона не прийшла на поле без роздумання, домагаючись права, яке було застережене в законі для захожих і убогих, але вона прийшла учтиво й покійно й просила о позволення збирати колосся позаду женців, і через своє поведення вона виразила оцінення даної їй ласки. Се також показує, що вона була привикла до роботи і не була бездільна або яко така, що шукала вибагливостей і похвал. Вона використала час жнив і для того “вкуплювала час”, як се Божим людям радість робити. (Ефєсян 5:16) Вона не працювала лише годину й пів і тоді йшла спати або спочивати, але вона була занята цілий робочий день, взявши з собою перекуску на поле. Віра, діяльність, покора і ревність, яку показала Рут, сподобалась Боозові. Будучи вдоволений, він приступив і дав себе пізнати їй і захопив її до дальшої праці.

39 Бооз дальше промовив до Руги: “Слухай, небого! Не ходи збирати на інше поле і не пере

ходь звідсіль; будь тутечки з моїми дівчатами. Дивись, де вони жнуть на постаті, та й ходи за ними. Я дав приказ хлопцям моїм не чіпати тебе. Як тобі схочеться пити, то йди до посуду та й пий, те, що черпають мої хлопці”. – 2:8,9

40 Сей факт, що Бооз промовив до Руті словами “Слухай небого (доню)” показує, що він був старший в роках і обходився з нею ласкаво й властиво, і пригадують слова Господа до тих, що зробили угоду чинити волю Божу, а іменно: “Слухай, дочко, і глянь та й прихили ухо твоє”. (Псальма 45:10) Рут була поганинкою і захожою, але Бооз відмовився вигнати її з свого поля задля сієї причини. Він був чоловік ласкавого уособлення, і можливо пам’ятав, що його власна мати була колись захожа і несла зневагу від інших. Та окрім всіх інших причин Бооз поважав Божий закон взглядом захожих і убогих. Так і Ісус сказав: “Усе, що дає мені Отець, до мене прийде; а хто приходить до мене (коли я буду в храмі судити), не вижену геть”. – Йоана 6:37

41 Робітники в полію потребуєть води до життя, так і Божі люди на полію потребуєть правди для відсвіження їх. Бооз запросив Руту пити воду з посудини, яка була наповнена його водою. Можливо, що ся вода була із колодязя Вефлесму, коло воріт, про котрий згадує Давид і з котрого він пив кілька літ пізнійше. (2 Самуїла 23:14–17) Бооз дав Руті привилей пити “без грошей і без ціни”. Отже його слова прекрасно сходяться із запрошенням Єгового пророка: “Хто хоче пити, йдїть усі до вод, у кого нема срібла, йдїть, купуйте й споживайте; йдїть, купуйте без срібла, й без плати вино й молоко”. – Ісаїї 55:1,3

42 На Боозовім полію жнив були наймити “хлопці”, котрі представляли ангелів на полію жнив Ісуса Христа. Як Бооз дав приказ сим молодим хлопцям відносно Руті, так і Господь дав приказ своїм ангелам про останка в сім часі, уживаючи їх доносити своїм робітникам відживляючу воду правди, щоби вони могли йти вперед й виконувати роботу свідцтва на землі. Члени останка тепер радуютьсѧ бачучи як Господь, сими часами, уживає своїх ангелів для несення їм життя–даючої правди й позволяє останку передавати її одні другим. – Псальма 91:11,12; Одкриття 8:3–12; Гляди *Світло*, книжка I, сторінка 105, *англійського видання*.

43 Декотрі одиниці прийшли до пізнання правди й зробили угоду чинити волю Божу перед 1918 року, однак думаючи про себе за високо, відпали. Рут представляє останок, що остався вірним і правдивим, ходячи покїрно перед Богом. Коли Рут почула ласкаві слова Бооза відносно збирання колосся на його полію, вона зараз показала своє оцінення того ж: “Вона впала ниць і поклонилась до землі, і промовила до його: Чим я запобїгла ласку в очах твоїх, що ти

приймаєш мене, хоч я й чужоземка?” – 2:10

44 Тут вона представляє тих, що показали свою вдячність Господеві за Його ласку й за привилей служити Йому, і котрі радуютьсѧ привилеєм працювати на Його полію, оголошуючи ім’я Єгови і Його царство.

45 Ті, що збирають колосся не приносять користі властителеві поля; і Рут, визбираючи колосся, представляла тих, що оцінили факт, що вони, зробивши все, що могли, були безкорисними слугами Господніми. (Луки 17:10) Вірні тепер можуть оцінити, як Господь жнив відкинув і визбирив старших і інших з ріжних зборів і кляс, котрі про себе зависоко думали й вважали себе за дуже великих брати участь в праці від дому до дому і голосити вість правди. Вірні також можуть оцінити, як Господь показав свою ласку до покїрних і послушних, котрі радувалися виконувати роботу дану їм, хотя й вони знали, що вони не принесли жадної користі для Господа.

46 Рут не оголошувала своїх чеснот, ані не звертала на себе увагу інших яка за свята й прекрасна вона була. Рівно ж вірний останок не виставляє себе і не каже, “Стій здалека; я святїйший чим ти”. Вони не проголошують із верхів своїх домів про свої великі чесноти. “Знає бо Господь своїх”. – 2 Тимотея 2:19, *англ. перевід*

47 Бооза повідомлено про Рут. Без сумніву хлопці сказали йому більше про ню, чим є записано. Очевидно йому подобалась її покора й вірність. “Бооз одповів сказавши їй: Мені розказано про все, що ти зробила задля своєї свєкрухи після смерті твого чоловіка, покинувши батька твого і матір твою, і отчину твою та прийшла до народа, котрого ти не знала ні позавчора ні вчора”. (2:11) Рут показала віру так як Авраам. (1 Мойсея 12:1) Вона покинула свій рідний край і кинула свою судьбу із Божим народом, тому що вона бажала служити Єгови, і се вподобалось Боозові, котрий представляв Ісуса Христа. Так і останок сьгодні мусить уживати подібної віри в Бога. “Знайте ж, що хто од віри, ті сини Авраамові. Усі бо ви сини Божі вірою в Ісуса Христа”. (Галат 3:7,26) Отже се показує, що Рут представляла клясу, котра нині є синами Божими задля їх віри, сплодження з духа й посвяти до Єгови. Вона була віддана Ноемії, і останок також служить Божїй організації, котру Ноема представляла. Сі полишили все у світі з радістю, щоби йти слїдами Ісуса Христа і чинити волю Бога Єгови. Напрям, який вибрала Рут, зробив її прекрасною в очах Бооза, і без сумніву се відноситься до слів царя Давида, котрий опісля писав: “Слухай, дочко, і глянь та й прихили ухо твоє, і забудь про нарід твій і дїм і дїм батька твого! І буде люба врода твоя цареві; якщо він
(Продовження на сторони 2)